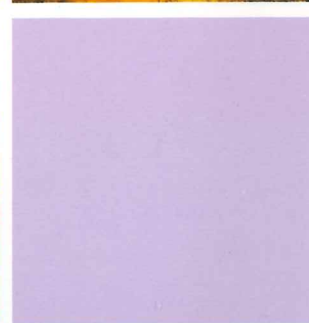
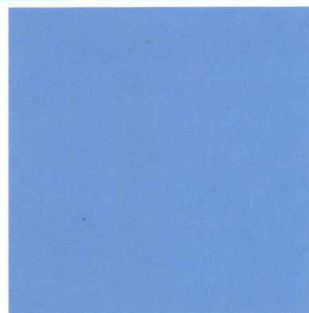
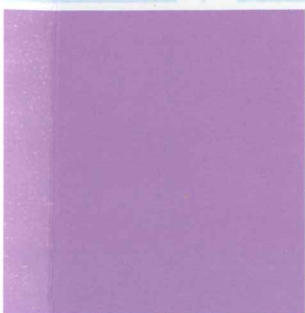

ผลการดำเนินงานประจำปี 2553

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สารบัญ

สารอธิบดี	02
ทำเนียบผู้บริหารและข้าราชการดีเด่น	04
กิจกรรม กพร.ผ่านเลนส์	16
ข้อมูลองค์กร	24
• ประวัติความเป็นมา	25
• วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์	27
• โครงสร้าง	29
• อัตรากำลัง	30
• สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ	31
งบประมาณรายจ่ายและงบแสดงฐานะการเงิน	
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553	33
ผลการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553	39
• แผนที่ยุทธศาสตร์ ของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	40
• ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ	
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553	41
• ผลการดำเนินงานที่สำคัญ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553	46
- ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่	47
- ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน	55
- ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม	61
• การพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ	67
• การดำเนินงานของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา ๖๗	
วรรคสอง	69
คณะผู้จัดทำหนังสือผลการดำเนินงานประจำปี 2553	72

Message from the Director – General

สารจาก...อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ในยุคที่โลกไร้พรมแดน ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว บทบาทของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงต้องเปลี่ยนไป เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ และเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น นอกจากภารกิจหลักในด้านการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรแร่ การพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์ อุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ยังได้ปรับกระบวนการทํางานเชิงรุกมากขึ้น เช่น การสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมให้กับผู้ประกอบการเหมืองแร่ การสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อม การให้ข้อมูลความรู้กับประชาชน ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 67 วรรคสอง

สำหรับ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 กรม

อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการในภารกิจที่เป็นภารกิจหลัก ภายใต้โครงการต่างๆ เพื่อส่งเสริม ช่วยเหลือ และนำให้ผู้ประกอบการ โดย **ด้านเหมืองแร่** ได้ดำเนินการมาตรการในการดูแลผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนจากการทำเหมือง และได้กำหนดนโยบายเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining Policy) การยกระดับสถานประกอบการชั้นดี จัดทำมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ส่งเสริมการนำกลไกการพัฒนาที่สะอาด (CDM) มาใช้ในสถานประกอบการ **ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน** ดำเนินการอนุญาต และกำกับดูแลให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย ส่งเสริมการนำหลักการเทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) มาประยุกต์ใช้ภายใต้โครงการ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสะอาดไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมพื้นฐาน ส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้หรือกากของเสียมาใช้ประโยชน์ใหม่ รวมทั้งการแปรรูปเป็นพลังงานทดแทน หรือ “การทำเหมืองในเมือง” ทั้งนี้ เพื่อลดปริมาณการใช้พลังงาน กากของเสีย และปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิต **ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม** ดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ของภาคอุตสาหกรรม เพื่อลดต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสถานประกอบการ โดยใช้การพัฒนา Business Logistics and Supply Chain Management เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรม

มีการจัดการด้านโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพตลอดห่วงโซา เช่น การให้คำปรึกษาเชิงลึก การสนับสนุนและส่งเสริมให้ใช้ระบบ IT จัดการเชื่อมโยงข้อมูลภายในองค์กร และระหว่างองค์กร การสร้างนักโลจิสติกส์และซัพพลายเชนมืออาชีพ รวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ในการลดต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลัง ซึ่งเป็นต้นทุนที่มีมูลค่าสูงเทียบเท่าต้นทุนค่าขนส่ง และยกระดับการจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของภาคอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ยังได้พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานภายในองค์กร และให้บริการข้อมูลแก่ผู้ประกอบการ ประชาชน และหน่วยงานภาครัฐ ผ่านทางเว็บไซต์ รวมทั้งพัฒนาแบบการออกใบอนุญาตส่งออกและนำเข้าแร่ เพื่อรองรับการเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบ National Single Window สำหรับการพัฒนาเครือข่ายข้อมูลภาครัฐและภาคการขนส่ง ในการนำเข้าส่งออก และโลจิสติกส์ (e-logistics) ของประเทศ

สุดท้ายนี้ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงบันดาลให้ข้าราชการและพนักงานกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีความเจริญในหน้าที่การงาน มีสุขภาพกายที่แข็งแรง พร้อมทั้งจะเป็นกำลังสำคัญในการทำงานให้กับราชการ เพื่อนำพาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าต่อไป

(นายสมเกียรติ จ้องชัยฤทธิ์)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

Organization Chart

ผู้บริหารกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์

อธิบดี

นายปณิธาน จินดาภู
รองอธิบดี

นายรัชวัช ผลความดี
รองอธิบดี

นายไชยา เจริญวงศ์
วิศวกรเหมืองแร่เชี่ยวชาญ

นางสาวนภาพร อรุณเกียรติก้อง
วิศวกรโลหการเชี่ยวชาญ

นางรัชฎพร ลาภานันต์
รักษาการในตำแหน่งนักวิเคราะห์
นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ

นายชาติ หงส์เทียมจันทร์

ผู้อำนวยการสำนักบริหารสิ่งแวดล้อม

นายกอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์

ผู้อำนวยการสำนักเหมืองแร่
และสัมปทาน

นายสุระ เพชรพิรุณ

ผู้อำนวยการสำนักอุตสาหกรรมพื้นฐาน

นางสาวสิริรัตน์ สิริตันธานนท์
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นางอนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์
ผู้อำนวยการสำนักโลจิสติกส์

นางสมจินต์ สุภาชนปิต
ผู้อำนวยการสำนักบริหารยุทธศาสตร์

นายสมบุรณ์ ยินดียั่งยืน

ผู้อำนวยการสำนักวิศวกรรม
และไฟฟ้าพื้นที่

นางชนมัย ชาลี

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

นายมานัส มณีบุญย์

ผู้อำนวยการสำนักบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ
และพัฒนาข้อมูล

นายสัจจาวัชร นาคเนียม
ผู้อำนวยการสำนักการอนุญาต

นายนิรันดร์ ยิ่งมhitรานนท์
ผู้อำนวยการสำนักกำกับ
การประกอบการและจัดเก็บรายได้

นางสาวลัดดาวลัย คงเอี่ยมตระกูล
ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภายใน

นายณรงค์ ยินยงหัตถกรณ์
ผู้อำนวยการสำนักบริหารงาน
การมีส่วนร่วม

นางดวงตา โล้เจริญรัตน์
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหาร

นายวิษณุ ทับเที่ยง
ผู้อำนวยการสำนักเศรษฐกิจและ
ความร่วมมือระหว่างประเทศ

นายธรรมศักดิ์ พงษ์ประเสริฐ
ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่เขต 1 สงขลา

นายจารุกิตต์ เกษแก้ว
ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่เขต 2 อุดรธานี

นายไพรัตน์ เตชะวิวัฒนาการ
ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่เขต 3 เชียงใหม่

นายสุภชัย พงษ์ศิริวรรณ

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่เขต 4 ภูเก็ต

นายชัยทัต สมิตินนท์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่เขต 5 พิษณุโลก

นายสกล จุลารัต

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่เขต 6 นครราชสีมา

นายสมศักดิ์ หวลกลสิน

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่เขต 7 ราชบุรี

ข้าราชการดีเด่น

ของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ประจำปี พ.ศ. 2553

นางสาวมยุรี ปาลวงศ์
เศรษฐกรชำนาญการ

นางชลอ เกตุสุข
พนักงานบริการเอกสารทั่วไป ระดับ บ1

กิจกรรม กพร.ผ่านเลนส์

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 นอกจากได้ดำเนินการในภารกิจหลักในการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรแร่ การพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมแล้ว บทบาทอื่นๆ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ ยังได้รับการยอมรับในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่พร้อมจะมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ชุมชน และสังคม

พิธีลงนามสัญญาโครงการนำร่อง ใช้ประโยชน์จากขีปซัมสังเคราะห์ ผลผลิตพลอยได้จากโรงไฟฟ้าแม่เมาะ เพื่อนำสู่แนวคิดการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รับผิดชอบต่อชุมชน ควบคู่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่อย่างยั่งยืนให้สมกับเป็นทรัพยากรเพื่อวันพรุ่งนี้ Green Tomorrow ระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) กระทรวงอุตสาหกรรม การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) และคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2553 ณ ห้องประชุมการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

การลงนามบันทึกข้อตกลงร่วม (MOU) ของโครงการส่งเสริมการนำมาตรฐานว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้กับอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรม ระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กับสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2553

สัมมนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง “กลยุทธ์การดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และการใกล้เคียงความขัดแย้งเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อย่างยั่งยืน พร้อมมอบรางวัล อปท. นักพัฒนา ดูแลสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่ ณ ห้องกรงธนบอลดรูม โรงแรมรอยัลริเวอร์

การประชุมชี้แจงการขออนุญาตประทานบัตรตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ภายใต้กรอบมาตรา 67 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment ; SEA) โครงการเหมืองแร่โปแตชในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และขั้นตอนการขอประทานบัตรเหมืองแร่ได้ดิน ในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ณ โรงแรมเซ็นทารา ไฮเต็ล คอนเวนชัน เซ็นเตอร์

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม นายสมเกียรติ ภู่งงษ์ชัยฤทธิ์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ และคณะ พร้อมสื่อมวลชน ลงพื้นที่
ติดตามการแก้ไขปัญหาร้องเรียนจากรายการที่ได้รับผลกระทบ
จากการประกอบกิจการเหมืองแร่ทองคำ ของบริษัท อัครา ไมนิ่ง
จำกัด และพบปะราษฎรในพื้นที่จังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่ 28
มกราคม 2554

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้กับผู้ประสบอุทกภัย
ณ กระทรวงอุตสาหกรรม

นายสมเกียรติ ภู่งงชัยฤทธิ์ อธิบดีกรม
อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ร่วมบันทึก
เทปโทรทัศน์ในรายการครบเครื่องเรื่องธุรกิจ ช่วง
“พบสภาอุตสาหกรรม” เพื่อประชาสัมพันธ์งาน
สัมมนาเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติการ “การสร้างเสริม
ความรู้ CDM สำหรับอุตสาหกรรมเหมืองแร่และ
อุตสาหกรรมพื้นฐานในประเทศไทย ณ โรงแรมเซ็นจูรี
พาร์ค กรุงเทพฯ

พิธีทำบุญ เลี้ยงพระ ในวันคล้ายวันสถาปนากรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2553

ข้อมูลองค์กร

- ประวัติความเป็นมา
- วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์/ผลผลิต
- โครงสร้างและอัตรากำลัง
- พระราชบัญญัติ
- สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ ของ กพร.

ประวัติความเป็นมา

ความเจริญรุ่งเรืองเรื่องของประเทศไทยมีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ มาแต่ครั้งอดีตกาล และคงมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศมาทุกยุคสมัย การบริหารจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ไทยมีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ในสมัยกรุงสุโขทัยมีการขุดแร่อย่างเสรี แต่เนื่องจากความต้องการใช้ที่มากขึ้น ประกอบกับมูลค่าทางเศรษฐกิจของแร่ที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ทำให้ต้องมีการจัดการควบคุมการทำเหมืองแร่ให้รัดกุมมากขึ้น ในสมัยกรุงศรีอยุธยา กรมนาเป็นผู้ดูแลการทำเหมืองแร่และมีการเก็บภาษีอากรแร่เป็นครั้งแรก ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นผู้ปกครองมณฑลหรือจังหวัดมีอำนาจอนุญาตการขุดแร่ แต่ก็ยังมีปัญหาในเรื่องของการกำหนดเขตเหมืองแร่ การขออนุญาตทำเหมือง และการเก็บภาษีซึ่งยังขาดประสิทธิภาพและไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 จึงทรงมีพระบรมราชโองการตั้ง “กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา” ขึ้น สังกัดกระทรวงเกษตราธิการ ในวันที่ 1 มกราคม 2434 ทำหน้าที่ดูแลการทำเหมืองแร่ การออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการตรวจหาแร่และทำเหมืองแร่ ตลอดจนทั่วราชอาณาจักร

กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา หรือ “กรมแร่” ได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อและกระทรวงต้นสังกัดไปแต่ละยุคแต่ละสมัย รวมถึง 9 ครั้ง ในจำนวน 5 กระทรวงด้วยกัน คือ กระทรวงเกษตราธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ กระทรวงเศรษฐกิจ และกระทรวงเศรษฐกิจ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2485 เมื่อมีการจัดตั้งกระทรวงอุตสาหกรรมขึ้น กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยาได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมภายใต้ชื่อ “กรมโลหกิจ” ในปี พ.ศ. 2506 ได้ย้ายไปสังกัด กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งตั้งขึ้นใหม่ภายใต้ชื่อ “กรมทรัพยากรธรณี” และในที่สุดได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมอีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2516 เมื่อมีการยุบกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ต่อมา ภายหลังการปฏิรูประบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีการแยกภารกิจหลักของกรมทรัพยากรธรณี ได้แก่ ด้านธรณีวิทยา ด้านแร่ ด้านพลังงาน และด้านน้ำบาดาล ไปสังกัดอยู่ในกระทรวงต่างๆ ตามที่มีการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการใหม่ โดยงานด้านธรณีวิทยา อยู่หน่วยงานเดิม คือ “กรมทรัพยากรธรณี” สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านพลังงาน ได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ คือ “กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ” สังกัดกระทรวงพลังงาน ด้านน้ำบาดาลได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ คือ “กรมทรัพยากรน้ำบาดาล” สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับด้านแร่ และโลหกรรม ได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ คือ “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการอุตสาหกรรมแร่และโลหการ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการจัดเก็บรายได้ของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ โลหการและอุตสาหกรรมพื้นฐานนอกจากนี้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มอบหมายให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ รับผิดชอบภารกิจด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรมด้วย รวมตลอดถึงการสนับสนุนและให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานราชการ เอกชน รัฐวิสาหกิจ และประชาชนทั่วไป

วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์

(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2557)

วิสัยทัศน์ (VISION)

เป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ (MISSION)

พันธกิจที่ 1 เสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

พันธกิจที่ 2 อนุญาต กำกับดูแล และส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

พันธกิจที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีมาตรฐาน คุณภาพ และมีประสิทธิภาพ

พันธกิจที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์อุตสาหกรรมและโซ่อุปทานเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

พันธกิจที่ 5 ส่งเสริมและดำเนินงานวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ 1. การบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้รับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

สังคมให้การยอมรับการประกอบการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ รับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2. การเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต การจัดการทรัพยากรแร่ และวัตถุดิบของอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

ขีดความสามารถในการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานสูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3. การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ โลจิสติกส์

เป้าประสงค์

อุตสาหกรรมยุทธศาสตร์โลจิสติกส์มีต้นทุนด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ 4. การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพองค์กร

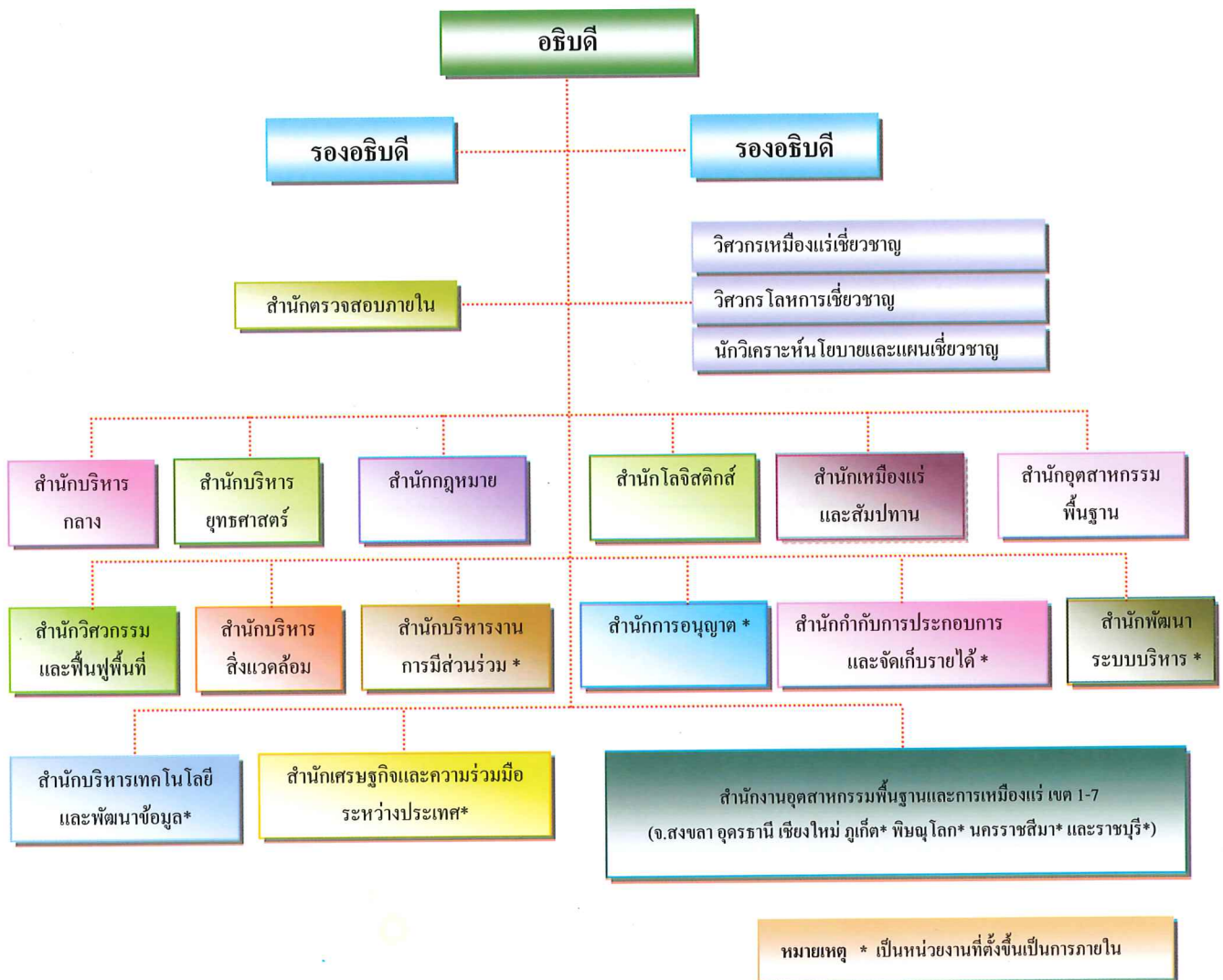
เป้าประสงค์

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีสมรรถนะและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น

โครงสร้างของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(มีนาคม 2554)

พระราชบัญญัติ

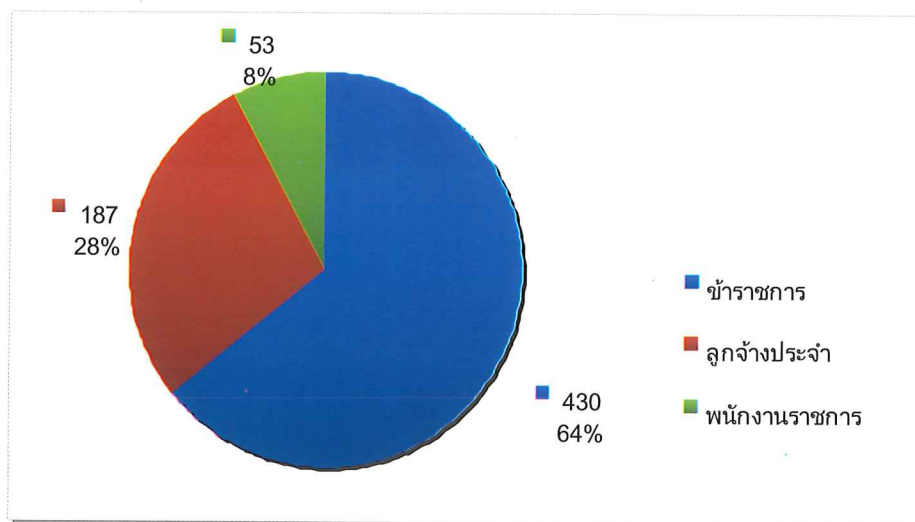
ที่เกี่ยวข้อง 4 ฉบับ

- พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510
- พระราชบัญญัติฟักัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. 2509
- พระราชบัญญัติควบคุมแร่ดิบ พ.ศ. 2514
- พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (เฉพาะโรงงานประกอบกิจการ
ไม้ บด หรือย่อยหิน และโรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์
และการสูบน้ำหรือนำน้ำเกลือขึ้นมาจากใต้ดิน)

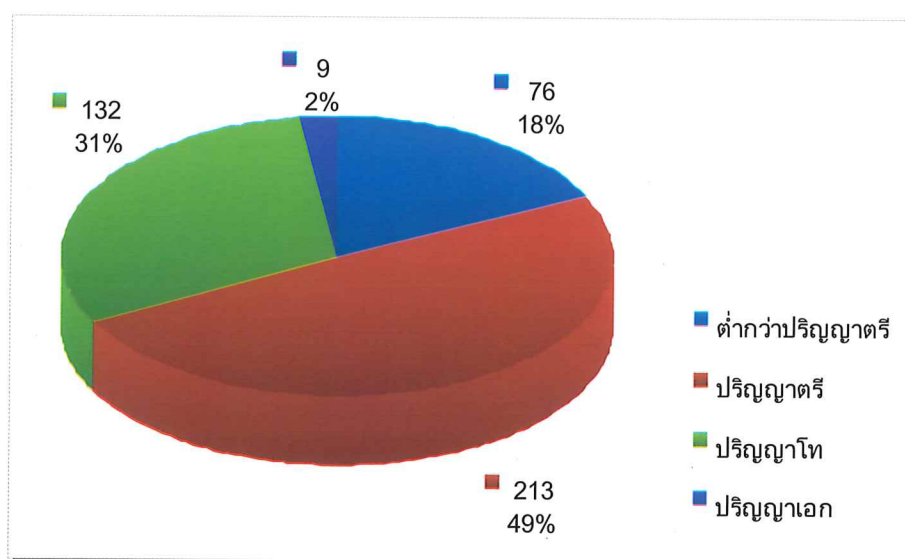

อัตรากำลังข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการ

(มิถุนายน 2554)

จำนวนข้าราชการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประทานบัตรเหมืองแร่

จำนวนประทานบัตร (แปลง)					
ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวนตามสถานะ			รวม
		เปิดการ	หยุดการ	ต่ออายุ	
1	ส่วนกลาง	283	99	23	405
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	85	33	23	141
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุตรดิตถ์	41	14	4	59
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	165	52	19	236
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	67	19	10	96
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิชญ โลก	98	79	10	187
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	60	62	8	130
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	77	46	6	129
รวม		876	404	103	1,383

โรงโม่ บด และย่อยหิน

จำนวนประทานบัตร (แปลง)					
ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวนตามสถานะ			รวม
		เปิดการ	หยุดการ	ยังไม่ประกอบกร	
1	ส่วนกลาง	127	2	19	148
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	41	3	3	47
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุตรดิตถ์	25	0	10	35
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	42	6	7	55
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	26	1	4	31
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิชญ โลก	34	4	6	44
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	39	2	8	49
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	61	2	10	73
รวม		395	20	67	482

โรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์

จำนวนโรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์ (ราย)					
ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวนตามสถานะ			จำนวนรวม
		เปิดการ	ขอต่ออายุ	ไม่แจ้ง ประกอบการ	
1	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 2 อุตรธานี	262	4	2	268
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	9	15	-	24
รวม		271	19	2	292

โรงงานประกอบโลหกรรม

จำนวนโรงประกอบโลหกรรม (ราย)		
ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	รวม
1	ส่วนกลาง	28
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	-
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 2 อุตรธานี	1
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	-
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	1
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 5 พินิจโลก	2
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	-
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	4
รวม		36

โรงแต่งแร่

จำนวนโรงแต่งแร่ (ราย)		
ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	รวม
1	ส่วนกลาง	90
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	13
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 2 อุตรธานี	5
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	50
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	14
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 5 พินิจโลก	27
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	-
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	41
รวม		240

งบประมาณรายจ่าย และงบแสดงฐานะการเงิน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

งบประมาณรายจ่าย

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรวมเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน 305.329 ล้านบาท แบ่งออกเป็นงบประมาณตาม ผลผลิตที่ 1 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ได้รับการส่งเสริมและ

สนับสนุนการประกอบการ 119.717 ล้านบาท และงบประมาณตาม ผลผลิตที่ 2 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน มีมาตรฐานด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม 185.612 ล้านบาท โดยจำแนกตามประเภทรายจ่ายได้ ดังนี้

งบประมาณจำแนกตามประเภทรายจ่าย

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทรายจ่าย	ผลผลิต		รวม
	ผลผลิต 1	ผลผลิต 2	
งบบุคลากร	67.696	125.322	193.019
งบดำเนินงาน	13.103	22.224	35.326
งบลงทุน	7.243	18.566	25.809
งบเงินอุดหนุน	0.925	-	0.925
งบรายจ่ายอื่น	30.750	19.500	50.250
รวม	119.717	185.612	305.329

งบประมาณจำแนกตามกิจกรรมหลัก

หน่วย : ล้านบาท

ผลผลิต	กิจกรรมหลัก	งบประมาณ
ผลผลิต 1	1. จัดหาทรัพยากรแร่และวัตถุดิบ	26.978
	2. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี	92.739
ผลผลิต 2	1. อนุญาต กำกับดูแลการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	128.487
	2. วิเคราะห์ ตรวจสอบ ประเมินผลและจัดการสิ่งแวดล้อม	57.125
	รวม	305.329

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2553

	หมายเหตุ	(หน่วย : บาท)
สินทรัพย์		
สินทรัพย์หมุนเวียน		
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	2	96,962,473.95
ลูกหนี้ระยะสั้น		241,364,612.42
รายได้ค้างรับ		30,984.06
สินค้าและวัสดุคงเหลือ		11,314,553.72
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		349,672,624.15
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
ลูกหนี้ระยะยาว		0.00
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)	3	194,053,380.58
สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน (สุทธิ)	4	750,237.00
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	5	1,472,709.20
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น		0.00
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		196,276,326.78
รวมสินทรัพย์		545,948,950.93

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้
(ยังไม่ผ่านการตรวจสอบรับรองโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน)

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2553

	หมายเหตุ	(หน่วย : บาท)
หนี้สิน		
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้ระยะสั้น		31,942,643.23
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย		3,021,001.16
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	11	0.00
เงินทดรองราชการรับจากคลังระยะสั้น		0.00
เงินรับฝากระยะสั้น		513,136,065.87
หนี้สินหมุนเวียนอื่น		1,971,023.72
รวมหนี้สินหมุนเวียน		550,070,733.98
หนี้สินไม่หมุนเวียน		
รายได้รอการรับรู้ระยะยาว		29,286,541.85
เงินทดรองราชการรับจากคลังระยะยาว		1,060,000.00
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		30,346,541.85
รวมหนี้สิน		580,417,275.83
สินทรัพย์สุทธิ		(34,468,324.90)
สินทรัพย์สุทธิ		
ทุน		182,089,820.25
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม		(216,558,145.15)
รวมสินทรัพย์สุทธิ		(34,468,324.90)

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

(ยังไม่ผ่านการตรวจสอบรับรองโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน)

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2553

	หมายเหตุ	(หน่วย : บาท)
รายได้จากการดำเนินงาน		
รายได้จากรัฐบาล		
รายได้จากงบประมาณ	6	392,097,829.99
รวมรายได้จากรัฐบาล		392,097,829.99
รายได้จากแหล่งอื่น		
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ		4,963,008.96
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค		7,387,027.93
รายได้อื่น		0.00
รวมรายได้จากแหล่งอื่น		12,350,036.89
รวมรายได้จากการดำเนินงาน		404,447,866.88

ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	7	224,646,129.44
ค่าใช้จ่ายบำเหน็จบำนาญ		37,900,606.06
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม		4,363,425.54
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง		16,708,010.19
ค่าวัสดุและค่าใช้จ่ายอื่น	8	70,360,769.37
ค่าสาธารณูปโภค	9	7,043,937.49
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	10	19,969,635.52
ค่าใช้จ่ายอื่น		(31,928.80)
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน		358,941.35
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		381,319,526.16
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		23,128,340.72

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้
(ยังไม่ผ่านการตรวจสอบรับรองโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน)

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2553

	หมายเหตุ	(หน่วย : บาท)
รายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน		
กำไร/ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์		0.00
รายการอื่นๆ ที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน		0.00
รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน		0.00
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมตามปกติ		23,128,340.72
รายการพิเศษ		0.00
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายส่วนราชการ		23,128,340.72

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

(ยังไม่ผ่านการตรวจสอบรับรองโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน)

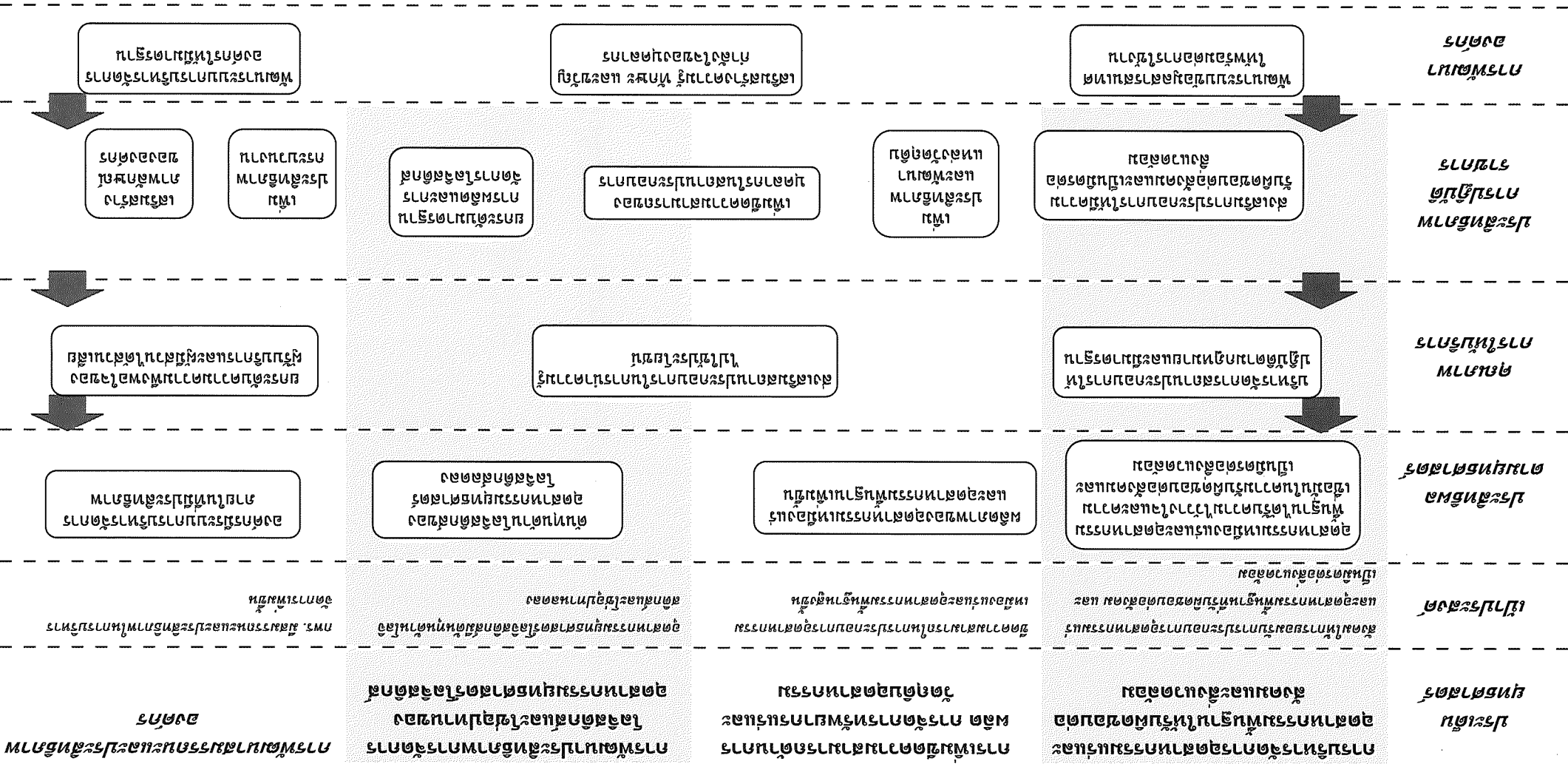
ผลการปฏิบัติการ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

Strategy Map ของกลุ่มอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ไทย

(ปีงบประมาณ 2554-2557)

**ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553**

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (ผลคะแนน ณ มิถุนายน 2554)

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน			
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนนถ่วง น้ำหนัก	
มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ (น้ำหนัก : ร้อยละ 46)										4.8323	2.4698
1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงและนโยบายสำคัญ/พิเศษของรัฐบาล (น้ำหนัก : ร้อยละ 13)										4.6257	0.6682
1.1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง (น้ำหนัก : ร้อยละ 5)										4.2000	0.2333
1.1.1 ระดับความสำเร็จของการจัดทำผลิตภาพการผลิตรวม	ระดับ	0.25	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.0139	
1.1.2 ดัชนีผลิตภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม (ภาพรวม)	มูลค่า ดัชนี	0.75	13.892	139.92	140.92	141.92	142.92	138.88	1.0000	0.0083	
1.1.3 อัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization) ของ กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย	อัตรา										
1) อาหาร		0.2	43.56	45.56	47.56	49.56	51.56	51.58	5.0000	0.0111	
2) สิ่งทอ		0.2	50.30	52.30	54.30	56.30	58.30	61.26	5.0000	0.0111	
3) เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ		0.2	48.33	50.33	52.33	54.33	56.33	76.54	5.0000	0.0111	
4) คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ		0.2	62.28	64.28	66.28	68.28	70.28	81.85	5.0000	0.0111	
5) ยานยนต์		0.2	50.52	52.52	54.52	56.52	58.52	77.31	5.0000	0.0111	
1.1.4 ระดับความสำเร็จของการจัดทำดัชนีผลิตภาพรวมของ SMEs	ระดับ	0.5	1	2	3	4	5	3.00	3.0000	0.0167	
1.1.5 ร้อยละของสถานประกอบการเป้าหมายที่ปฏิบัติตามกฎ ตามกฎหมาย	ร้อยละ	1	96	96.5	97	97.5	98	99.32	5.0000	0.0556	
1.1.6 ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของมูลค่าการลงทุนของ โครงการที่ดำเนินงานเทียบกับมูลค่าการลงทุนของ โครงการที่ออกบัตรส่งเสริมในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550- 2552	ร้อยละ	0.25	78	80	82	84	86	93.33	5.0000	0.0139	
1.1.7 จำนวน มาตรการ/นโยบาย/ยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการ ลงทุนเพื่อขยายโอกาสการค้าและการลงทุน	จำนวน	0.25	1	3	5	7	9	12.00	5.0000	0.0139	
1.1.8 ร้อยละของบุคลากรตามสายงานหลักของกระทรวง อุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาตามแผน มีผลการ ประเมินขีดสมรรถนะในระดับที่ดีขึ้น	ร้อยละ	1	40	50	60	70	80	83.67	5.0000	0.0556	
1.2.1 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนของ โครงการไทยเข้มแข็ง	ระดับ	3	1	2	3	4	5	4.71	4.7112	0.1570	

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนนถ่วง น้ำหนัก
1.3 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการ ดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงที่มี เป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง	ระดับ	3	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1667
1.4 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือ เคาน์เตอร์บริการประชาชน	ระดับ	2	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1111
2 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจ (น้ำหนัก : ร้อยละ 10)									5.0000	0.5556
2.1 ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียนสถานประกอบการที่ ได้รับการส่งการและมีการแก้ไข	ร้อยละ	4	94	95	96	97	98	100.00	5.0000	0.2222
2.2 ร้อยละของสถานประกอบการเป้าหมายที่เพิ่ม ประสิทธิภาพด้านพลังงาน	ร้อยละ	3	52	53	54	55	56	57.38	5.0000	0.1667
2.3 ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการที่นำหลักการ เทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) มาประยุกต์ใช้ เป็นไปตามเป้าหมาย	ร้อยละ	3	70.0	77.5	85.0	92.5	100.0	100.00	5.0000	0.1667
3 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ระดับกรมหรือเทียบเท่า (น้ำหนัก : ร้อยละ 23)									4.8761	1.2461
3.1 ร้อยละความสำเร็จของโครงการตามยุทธศาสตร์ของ ส่วนราชการที่ได้รับงบประมาณ (งบรายจ่ายอื่น) ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553	ร้อยละ	2	80	85	90	95	100		4.2000	0.0933
3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมผลิต เหล็กกล้า	ร้อยละ	2	1.0	2.0	3.0	4.0	5.0	11.59	5.0000	0.1111
3.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการผลิตแร่	ร้อยละ	2	1.0	2.0	3.0	4.0	5.0	5.24	5.0000	0.1111
3.4 ระดับความสำเร็จของสถานประกอบการอุตสาหกรรม พื้นฐานเป้าหมายที่ได้รับการประเมินประสิทธิภาพเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	ระดับ	3	1	2	3	4	5	4.85	4.8500	0.1617
3.5 ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเกณฑ์วัดผล ประสิทธิภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์ของ อุตสาหกรรมเป้าหมาย	ระดับ	2	1	2	3	4	5	4.60	4.6000	0.1022
3.6 ร้อยละเฉลี่ยของประสิทธิภาพการจัดการ โลจิสติกส์ที่ เพิ่มขึ้นของสถานประกอบการเป้าหมาย	ร้อยละ	2	6	7	8	9	10	20.91	5.0000	0.1111
3.7 ร้อยละของสถานประกอบการ มีมาตรฐาน	ร้อยละ	3	89	89.5	90	90.5	91	91.00	5.0000	0.1667
3.8 จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ประเมิน มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ (CSR-DPIM)	แห่ง	2	6	7	8	9	10	11.00	5.0000	0.1111
3.9 ร้อยละของสถานประกอบการเป้าหมายที่มีการเพิ่ม ประสิทธิภาพการปรับปรุงสภาพแวดล้อม	ร้อยละ	2	53	54	55	56	57	57.00	5.0000	0.1111
3.10 จำนวนเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวังคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในชุมชนที่มีการทำเหมืองแร่ที่เพิ่มขึ้น	แห่ง	3	50	52	54	56	58	58.00	5.0000	0.1667

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนนถ่วง น้ำหนัก
มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ (น้ำหนัก : ร้อยละ 13)									3.9372	0.5687
4.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย	ร้อยละ	3	65	70	75	80	85	74	2.8000	0.0933
5.1 ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่ดำเนินการจนได้ข้อยุติ	ร้อยละ	2	74	77	80	83	86	100.00	5.0000	0.1111
5.2 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	ระดับ	2	1	2	3	4	5	4.10	4.1000	0.0911
5.3 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ร้อยละ	2	65	70	75	80	85	83.71	4.7420	0.1054
5.4 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการจัดทำจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนของส่วนราชการ	ระดับ	2	1	2	3	4	5	3.00	3.0000	0.0667
5.5 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ	ระดับ	2	1	2	3	4	5	4.55	4.5500	0.1011
มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (น้ำหนัก : ร้อยละ 11)									4.5393	0.5548
6. ร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุน/ภาพรวม	ร้อยละ								3.3211	
6.1 ร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุน	ร้อยละ	1	69	72	75	78	81	96.29	5.0000	0.0556
6.2 ร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายภาพรวม	ร้อยละ	1	92	93	94	95	96	92.64	1.6421	0.0182
7.1 ระดับความสำเร็จของการควบคุมภายใน	ระดับ									
ส่วนที่ 1 : มีการประเมินการควบคุมภายในของส่วนราชการทุกระดับ		0.5	60	70	80	90	100	100.00	5.0000	0.0278
ส่วนที่ 2 : มีระบบการควบคุมภายในตามมาตรฐานการควบคุมภายในที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนด (ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 (ข้อ 6))		1	1	2	3	4	5	4.83	4.8300	0.0537
7.2 ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน	ระดับ	1.5	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.0833
8. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานของส่วนราชการ	ระดับ	1	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.0556
9.1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ	ระดับ	5	1	2	3	4	5	4.69	4.6920	0.2607
9.2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต	-	-	1	2	3	4	5	ส่วนราชการไม่ได้เลือกตัวชี้วัด		
9.3 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการประเมินความคุ้มค่าเชิงภารกิจ	-	-	1	2	3	4	5	ส่วนราชการไม่ได้เลือกตัวชี้วัด		
9.4 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ	ระดับ		1	2	3	4	5	ยกเลิกตามมติ อ.ก.พ.ร.		

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนนถ่วง น้ำหนัก
มิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาองค์กร (น้ำหนัก : ร้อยละ 20)									4.8351	1.0745
10. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)	ระดับ		1	2	3	4	5		4.8351	
10.1 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน	ระดับ		1	2	3	4	5		4.7857	
10.1.1 ร้อยละของการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน (วัดกระบวนการในการดำเนินการพัฒนาองค์กรในหมวดที่ดำเนินการปีงบประมาณ พ.ศ. 2553)		8	60	70	80	90	100	99.2857	4.9286	0.4381
หมวดบังคับ:หมวด 1									4.8571	
หมวดสมัครใจ:หมวด 5									5.0000	
10.1.2 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของผลลัพธ์ในการดำเนินการพัฒนาองค์กร (วัดผลลัพธ์ของการพัฒนาองค์กรในหมวดที่ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553)		2	1	2	3	4	5	4.00	4.0000	0.0889
หมวดบังคับ:หมวด 1									3.0000	
หมวดสมัครใจ:หมวด 5									5.0000	
10.1.3 ร้อยละของการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน ในหมวดที่ส่วนราชการดำเนินการไม่ผ่านเกณฑ์ฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552		2	60	70	80	90	100	100.00	5.0000	0.1111
หมวดบังคับ:หมวด 3									5.0000	
หมวดสมัครใจ:หมวด 6									5.0000	
10.2 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของผลลัพธ์การดำเนินการของส่วนราชการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน (หมวด 7)	ระดับ	4	1	2	3	4	5	4.8183	4.8183	0.2141
10.3 ระดับความสำเร็จเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	ระดับ		1	2	3	4	5		5.0000	
10.3.1 ความครบถ้วนของการจัดทำรายงานลักษณะสำคัญขององค์กร (15 คำถาม)		1	3	6	9	12	15	15.00	5.0000	0.0556
10.3.2 ความครบถ้วนของการจัดทำรายงานการประเมินองค์กรด้วยตนเองหมวด 1-7 ตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน		1	3	4	5	6	7	7.00	5.0000	0.0556
10.3.3 ความครบถ้วนของแผนพัฒนาองค์กรประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554* (2 แผน)		2	0	-	1	-	2	2.00	5.0000	0.1111
		90	รวม							4.6678

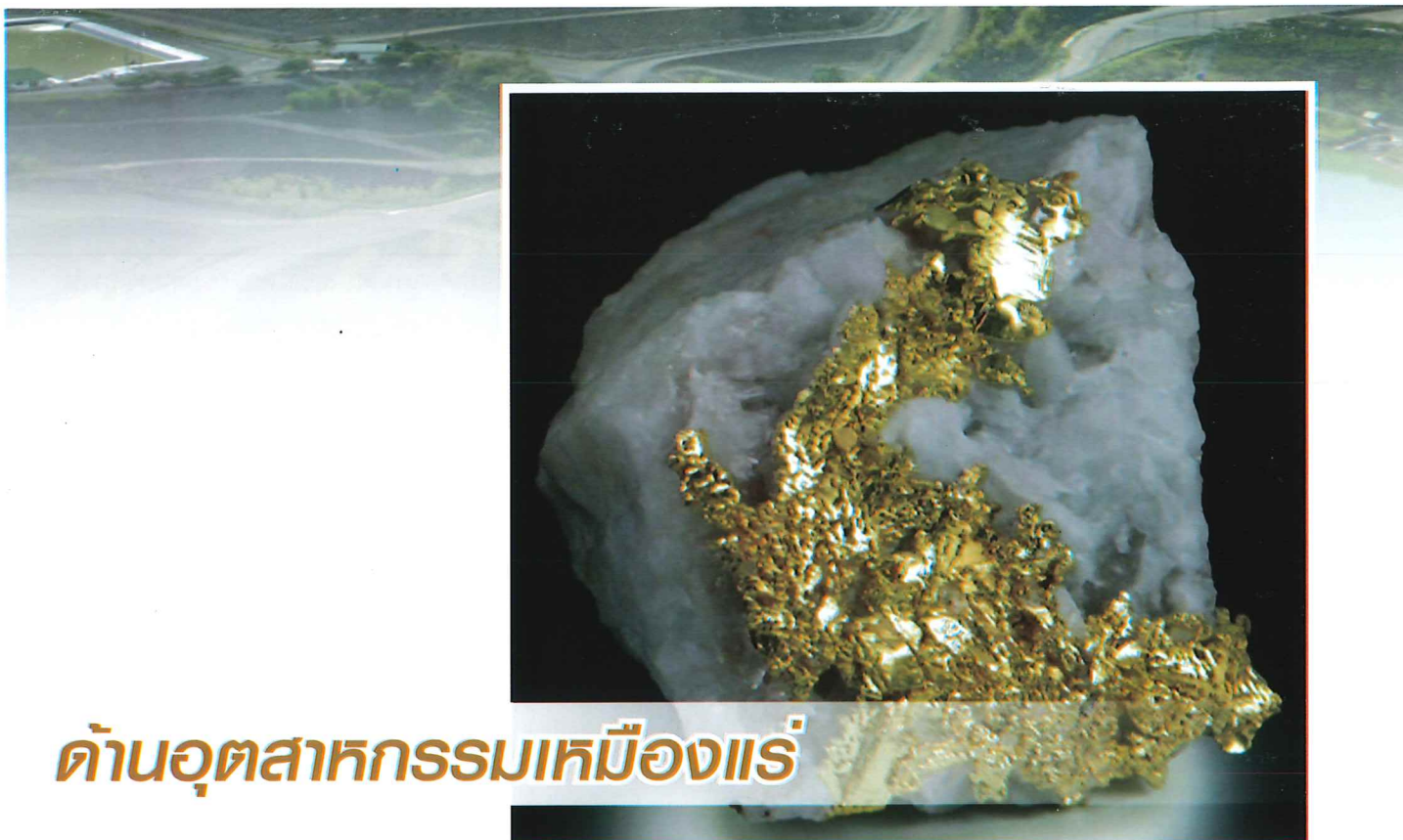

ผลการดำเนินงานที่สำคัญ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

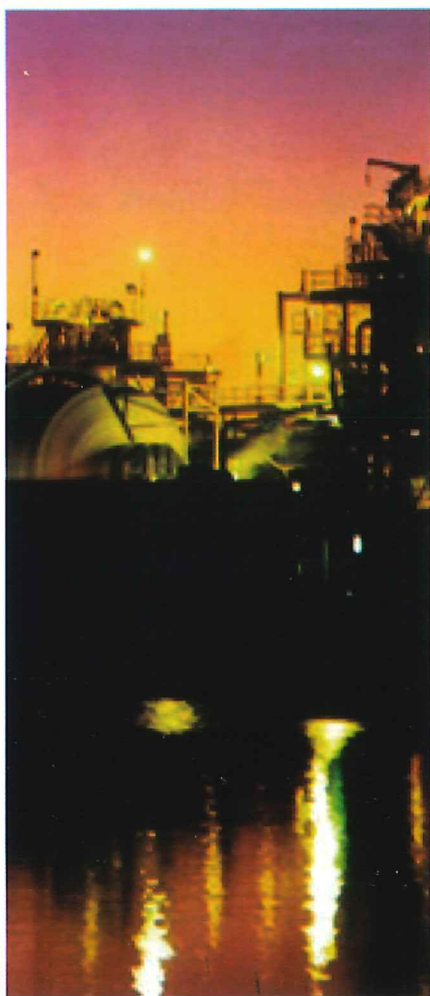
จากสถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมทางเศรษฐกิจของประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมซึ่งรวมถึงอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ต้องมีการปรับตัว เพื่อให้สอดคล้องและทันต่อสถานการณ์ดังกล่าว กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน นอกจากจะดำเนินการตามภารกิจในการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ตลอดจนพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมแล้วยังได้ปรับกระบวนการทำงานเชิงรุกมากขึ้น เช่น การสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม การสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อม การให้ข้อมูลความรู้กับประชาชน ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญๆดังนี้

ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่

อุตสาหกรรมเหมืองแร่ หมายถึง อุตสาหกรรมที่นำเอาทรัพยากรแร่จากธรรมชาติ ขึ้นมาใช้ประโยชน์ต่างๆ เริ่มต้นกระบวนการตั้งแต่ การสำรวจแร่ การทำเหมืองแร่ โดยวิธีต่างๆ เช่น เหมืองบนดินและเหมืองในทะเล การแต่งแร่เพื่อให้มีคุณภาพสูงขึ้นและการถลุงจนกลายเป็นโลหะ ทั้งนี้การดำเนินการทั้งหมดจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมให้มีความปลอดภัยและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำสุด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การดำเนินการด้านเหมืองแร่

ในปี 2553 เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันความมั่นคงด้านวัตถุดิบแร่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้บริหารจัดการทรัพยากรแร่ เพื่อเป็นวัตถุดิบป้อนให้แก่ภาคอุตสาหกรรมที่ใช้แร่อย่างพอเพียงปัจจุบันมีการอนุญาตประทานบัตรไปแล้วจำนวน 1,383 ราย ส่งเสริมการดำเนินงานในรูปแบบต่างๆ ส่งเสริมให้มีการขยายการลงทุนด้านเหมืองแร่ไปสู่ต่างประเทศ จำนวน 5 ราย ในกลุ่มแร่ ถ่านหิน สังกะสี ดีบุก และรัตนชาติ เป็นต้น จัดเก็บค่าภาคหลวงแร่และอื่นๆ เป็นรายได้แผ่นดิน 2,616.5 ล้านบาท และจัดสรรรายได้จากค่าภาคหลวงแร่กลับคืนสู่ท้องถิ่น เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1,367.9 ล้านบาทหรือร้อยละ 60 ส่วนที่เหลือร้อยละ 40 นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

นอกจากนี้ได้ดำเนินมาตรการในการดูแลผลกระทบ
ต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนจากการทำเหมืองแร่โดยได้กำหนด
นโยบาย **เหมืองแร่สีเขียว (Green Mining Policy)** เพื่อ
ใช้เป็นนโยบายหลักในการบริหารจัดการให้ภาคอุตสาหกรรม
เหมืองแร่สามารถผลิตได้อย่างยั่งยืนและอยู่ร่วมกันได้
กับชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นให้สถานประกอบการ
ด้านแร่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมเป็นที่ตั้ง
การทำเหมืองต้องถูกต้องตามหลักวิชาการ ควบคุมไม่ให้
เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหากเกิดผลกระทบขึ้นต้อง
แก้ไขทันทีและชดเชยผู้เสียหายด้วยความเป็นธรรม มีระบบ
จัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน มีระบบลดและขจัด
มลพิษที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดการพื้นที่อย่างเหมาะสม
มีการปลูกต้นไม้ ปรับปรุงทัศนียภาพ และฟื้นฟูพื้นที่ควบคู่
ไปกับการทำเหมือง และต้องมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองให้สาธารณชนรับทราบ
พร้อมทั้งใช้ทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าสูงสุดด้วย

จัดสัมมนาเพื่อพัฒนามาตรฐานสถานประกอบการ

การดำเนินการตามนโยบายข้างต้น กรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดำเนินการ
จัดทำมาตรฐานสากลด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมของ
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (CSR-DPIM)
ขึ้น และได้มีการประกาศใช้เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2553
และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อสังคม
เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นผู้ประกอบการสาธิตจำนวน 11 ราย รวมทั้ง
ประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ขอมรับและเข้าใจความ
จำเป็นของการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์ผ่านสื่อต่างๆ
ประการต่อมา ได้มีการสนับสนุนให้การทำเหมืองต้องมีระบบ
จัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน เช่นการส่งเสริมการนำ
ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสากลมาใช้ในสถานประกอบการ
เหมืองแร่อย่างต่อเนื่องมีสถานประกอบการที่ได้รับการ
ถ่ายทอดความรู้มากกว่า 500 ราย และมีการนำระบบการ
จัดการสิ่งแวดล้อมมาใช้มากกว่า 50 ราย ประการที่สาม
ได้มีการกำหนดมาตรฐานสถานประกอบการครอบคลุม
4 ด้านหลัก คือ ด้านการประกอบการ ด้านความปลอดภัย
และอาชีวอนามัย ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และ
ด้านการประสานความร่วมมือกับภาครัฐและชุมชน และได้
ดำเนินการพัฒนาระดับสถานประกอบการเหมืองแร่จนได้
มาตรฐานตามที่กรมกำหนดมากกว่าร้อยละ 91 ประการที่สี่
ได้เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเหมืองแร่ขึ้น เช่น การจัดการพื้นที่
อย่างเหมาะสม มีการปลูกต้นไม้ ปรับปรุงทัศนียภาพ และ
ฟื้นฟูพื้นที่ควบคู่ไปกับการทำเหมืองแล้วกว่า 60 รายทั่วประเทศ

ในการดำเนินการกำกับดูแลการทำเหมืองแร่ ได้เน้นให้การทำเหมืองแร่มีการดำเนินการตามหลักทางวิศวกรรม มีความปลอดภัยและมีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ภารกิจดังกล่าวนี้ถือเป็นภารกิจสำคัญที่ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ได้จัดตั้งศูนย์บริหารการมีส่วนร่วมและร้องเรียนร้องทุกข์ขึ้น เพื่อรับผิดชอบการดำเนินการตามมาตรา 67 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ในส่วนที่ กรมอุตสาหกรรม

ปกครองส่วนท้องถิ่น กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ตลอดจนประชาชนที่เป็นที่นับถือของชุมชนเข้าร่วมเป็นเครือข่ายตรวจสอบการประกอบการเหมืองแร่และเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ประทานบัตรเพื่อความเข้าใจร่วมกัน มากกว่า 150 แห่ง มาตรการเหล่านี้จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความขัดแย้งในท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้การประกอบการเหมืองแร่อยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุขและยั่งยืนต่อไป

การติดตามให้คำปรึกษาแก่สถานประกอบการ

พื้นฐานและการเหมืองแร่รับผิดชอบ พร้อมทั้งรับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการร้องเรียนกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่อย่างครบวงจร เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยแร่เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการในท้องถิ่นประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ขององค์กร

นอกจากการดำเนินการในส่วนของกรมฯแล้ว เพื่อให้การดำเนินการเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยรวมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากขึ้น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกสถานประกอบการเหมืองแร่สีเขียวที่สามารถดำเนินการตามนโยบายที่กรมฯกำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์โดยมีหน่วยงานต่างๆเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ เช่น มหาวิทยาลัยต่างๆ สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย กรมป่าไม้ สภาการเหมืองแร่สมาคมย่อยหินไทย เป็นต้น เพื่อพิจารณาหลักเกณฑ์ คัดเลือกผู้ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียวประจำปี กำหนดสิทธิประโยชน์ ผลการคัดเลือกมีสถานประกอบการที่ดำเนินการได้ตามแนวทางเหมืองแร่สีเขียวตามที่กรมฯกำหนดจำนวนทั้งสิ้น 16 ราย ผู้ประกอบการเหล่านี้ กรมฯจะนำมาเผยแพร่และเป็นต้นแบบสำหรับศึกษาดูงานของสถานประกอบการรายอื่นๆต่อไป

การพิจารณาสถานประกอบการขั้นดี ตรวจสอบประเมินสถานประกอบการเหมืองแร่

มูลค่าการผลิต การใช้ การส่งออกและการจัดเก็บรายได้ ด้านแร่

การผลิตแร่เพื่อใช้ภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

การผลิต

มีการผลิตแร่ 42 ชนิด มูลค่า 56,432.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2552 ร้อยละ 17.1 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการผลิตสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ ลิควินต์ หินปูน ทองคำ ยิปซัม และสังกะสี โดยมีมูลค่า 17,039.6 14,948.1 5,505.7 5,009.2 และ 2,361.6 ล้านบาท ตามลำดับ โดยแร่ที่ผลิตได้มีการใช้ภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

การใช้แร่ภายในประเทศ

มีการใช้แร่ 39 ชนิด ซึ่งมีมูลค่า 48,790.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2552 ร้อยละ 20.9 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการใช้สูง 5 อันดับแรก ได้แก่ ลิควินต์ หินปูน โลหะสังกะสี โลหะผสมสังกะสี และโลหะดีบุก โดยมีมูลค่า 16,778.6 14,546.6 4,332.0 2,329.0 และ 1,992.7 ล้านบาท ตามลำดับ

การส่งออก

มีการส่งออกแร่ 26 ชนิด ซึ่งมีมูลค่า 23,913.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2552 ล้านบาท ร้อยละ 21.0 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการส่งออกสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ โลหะดีบุก ทองคำ ยิปซัม แร่เหล็ก และโลหะสังกะสี โดยมีมูลค่า 10,111.9 4,361.4 3,459.4 1,728.0 และ 495.6 ล้านบาท ตามลำดับ

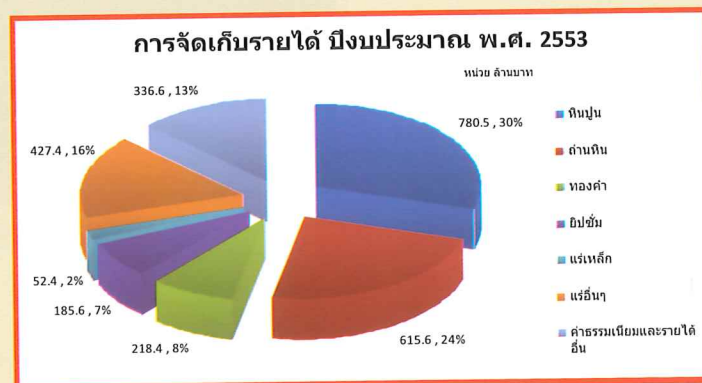

การจัดเก็บรายได้

สามารถจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่และอื่นๆเป็นรายได้แผ่นดิน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,616.5 ล้านบาท โดยแบ่งเป็น ค่าภาคหลวงแร่ 2,279.9 ล้านบาท ค่าธรรมเนียมและอื่นๆ 336.6 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ซึ่งจัดเก็บได้ 2,143.6 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 22.1 โดยแร่ที่จัดเก็บค่าภาคหลวงได้สูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ หินปูน ถ่านหิน ทองคำ ยิปซัม และแร่เหล็ก จัดเก็บได้ 780.5 615.6 218.4 185.6 และ 52.4 ล้านบาท ตามลำดับ

และได้มีการจัดสรรรายได้จากค่าภาคหลวงแร่กลับคืนสู่ท้องถิ่น เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นจำนวน 1,367.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ซึ่งจัดสรรรายได้ค่าภาคหลวงแร่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นจำนวน 1,262.2 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนของการจัดสรร ดังนี้

- อบต. หรือเทศบาลที่มีประธานบัตรตั้งอยู่ในพื้นที่ ร้อยละ 20
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดที่มีประธานบัตรตั้งอยู่ ร้อยละ 10*
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดอื่นๆในพื้นที่ทั่วประเทศร้อยละ 10*
- อบจ. ในจังหวัดที่มีประธานบัตร ร้อยละ 20
- นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ ร้อยละ 40

หมายเหตุ * การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ให้จัดสรรตามอัตราส่วนแห่งยอดจำนวนราษฎรตามหลักฐานทะเบียนราษฎร

การจัดการสิ่งแวดล้อม

การดูแลสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องของการป้องกัน แก๊ส และพื้นฟูสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมการพัฒนาต่างๆ โดยได้ถูกกำหนดเป็นนโยบายระดับชาติไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 นโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และถูกถ่ายทอดลงสู่การปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับการดูแลสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ เป็นงานที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรมในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภาคอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน และยุทธศาสตร์กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในด้านการกำกับดูแลการประกอบการให้เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ในการดำเนินงานได้นำกระบวนการต่างๆ ทั้งด้านการกำกับ และการส่งเสริมมาใช้ เพื่อให้การประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การดำเนินงานด้านการกำกับ เป็นการติดตามดูแลให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามมาตรการ และเงื่อนไขในการป้องกันแก๊สผลกระทบสิ่งแวดล้อม และการติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งในปีงบประมาณ 2553 ได้ตรวจประเมินการปฏิบัติตามมาตรการของผู้ประกอบการ โดยจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสถานประกอบการ จำนวน 298 ราย และตรวจประเมินจากรายงานผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ จำนวน 364 ราย นอกจากนั้นได้ตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ประกอบการ ได้แก่ การตรวจวัดคุณภาพอากาศ ระดับความดังของเสียง ความสั่นสะเทือน และคุณภาพน้ำ จำนวน 156 ราย รวมทั้งติดตามสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ที่มีปัญหาเฉพาะเรื่อง อาทิ ปัญหาฝุ่นบริเวณกลุ่มเหมืองหินและโรงโม่ จังหวัดสระบุรี ชลบุรี แลราชนบุรี ซึ่งได้ทำการตรวจวัดฝุ่นอย่างต่อเนื่องโดยสถานีตรวจวัดฝุ่นแบบอัตโนมัติที่ติดตั้งไว้

ปัญหาน้ำเหมืองเป็นกรด บริเวณเหมืองแร่ถ่านหินในเขตจังหวัดลำพูน และลำปาง ปัญหาการปนเปื้อนของสารหนูในน้ำใต้ดินและน้ำผิวดิน จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัญหาการปนเปื้อนของตะกั่วในลำห้วยคลิตี้ จังหวัดกาญจนบุรี และปัญหาการปนเปื้อนของแคดเมียมบริเวณแหล่งเหมืองแร่สังกะสี อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ตลอดจนได้ตรวจประเมินปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของพื้นที่กลุ่มประทานบัตรเหมืองหิน และโรงโม่ ตำบลจรเข้สามพัน ตำบลพลับพลาไชย และตำบลหนองไธ้ อำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อแก้ไขปัญหาโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

การตรวจวัดปริมาณ ฝุ่นละอองรวม (TSP)

สำหรับการดำเนินงานด้านการส่งเสริม เป็นการส่งเสริมให้สถานประกอบการมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยใช้เครื่องมือต่างๆ ได้แก่ การส่งเสริมการนำกิจกรรม 5ส มาใช้ในสถานประกอบการจำนวน 44 ราย การส่งเสริมการนำโครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด (CDM) มาประยุกต์ใช้โดยได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจ จำนวน 107 ราย การส่งเสริมการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ เพื่อสร้างพื้นที่กันชน (buffer zone) และเพิ่มพื้นที่สีเขียว โดยการสนับสนุนพันธุ์กล้าไม้จำนวน 46,400 ต้นให้กับผู้ประกอบการ จำนวน 70 ราย ซึ่งสามารถปรับปรุงพื้นที่ได้ จำนวน 121 ไร่ รวมทั้งได้เตรียมการสำหรับการสาธิตการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว เพื่อให้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ โดยได้สำรวจข้อมูลประทานบัตรลื่นอายุ เพื่อทำการคัดเลือกพื้นที่ สำหรับวางแผนดำเนินการฟื้นฟูโดยคำนึงถึงความเหมาะสมด้านทัศนียภาพ สภาพแวดล้อม และการใช้ประโยชน์ของชุมชนโดยรอบ

การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ

การนำกิจกรรม 5ส มาใช้ในสถานประกอบการ

นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการดูแลสิ่งแวดล้อมของทุกภาคส่วน โดยการส่งเสริมให้ภาคประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความเข้มแข็ง และมีบทบาทในการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเองในรูปแบบของเครือข่ายภาคประชาชน ซึ่งในปีนี้ได้จัดตั้งขึ้นจำนวน 58 เครือข่าย นอกจากนี้ได้สนับสนุนให้ผู้ประกอบการที่มีการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนจำนวน 2 ราย เป็นพี่เลี้ยงถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้ประกอบการรายอื่นๆ จำนวน 58 ราย รวมทั้งได้เสริมสร้างความรู้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับการดูแลสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการพัฒนาอุตสาหกรรม เมืองแร่ จำนวน 172 ราย ตลอดจนได้ให้คำปรึกษาแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จำนวน 15 แห่ง

จากกิจกรรมการดำเนินงานทั้งหมดที่กล่าวมานั้น ทำให้สถานประกอบการปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดได้ถูกต้องและครบถ้วนมากขึ้น มีความสนใจทำการปรับปรุง และยกระดับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันปัญหาผลกระทบที่อาจเกิดจากการประกอบการไม่ให้ออกความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงหรือเกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม และการเพิ่มบทบาทของทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลให้อุตสาหกรรมเหมืองแร่มีการพัฒนาควบคู่ไปกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข

การมอบรางวัล อปท. ดีเด่น

ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน

อุตสาหกรรมพื้นฐาน หมายถึง อุตสาหกรรมที่ทำหน้าที่เป็นฐานการผลิตให้กับประเทศ ประกอบด้วยกลุ่มอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากปิโตรเลียม และอุตสาหกรรมจัดหาปัจจัยการผลิต เป็นต้น อุตสาหกรรมพื้นฐานจึงมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรม

รายสาขาโดยเป็นผู้จัดหาและสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบ ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีการพัฒนาทั้งในด้านเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการการผลิต และการสร้างมาตรฐานการประกอบการ อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงได้กำหนดนโยบายเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันในเวทีโลกและสร้างความเติบโตให้กับเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การดำเนินการด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน

อุตสาหกรรมพื้นฐาน เป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำที่ต่อเนื่องจากการทำเหมืองแร่ เช่น อุตสาหกรรมแต่งแร่ อุตสาหกรรมโลหการ อุตสาหกรรมแก้วกระจก อุตสาหกรรมเซรามิก อุตสาหกรรมปุ๋ย อุตสาหกรรมจัดหาปัจจัยการผลิต รวมทั้งอุตสาหกรรมรีไซเคิล โดยมีความสำคัญเป็นฐานการผลิตเพื่อป้อนวัตถุดิบให้แก่อุตสาหกรรมปลายน้ำหรืออุตสาหกรรมรายสาขาต่าง ๆ สำหรับอุตสาหกรรมพื้นฐานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบการในปี 2553 ประกอบด้วยผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมแต่งแร่จำนวน 230 ราย ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมโลหการจำนวน 35 ราย ตลอดจนผู้ประกอบการที่ยื่นคำขอ ประทานบัตร และคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่ไปแร่อีกจำนวน 13 ราย ซึ่งผลผลิตจากอุตสาหกรรมพื้นฐานทั้งหมดสามารถตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในประเทศ รวมทั้งส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศคิดเป็นมูลค่ากว่า 150,000 ล้านบาท

นอกจากผลงานด้านการอนุญาตและการกำกับดูแลให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้องแล้ว กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ยังดำเนินการส่งเสริมผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมพื้นฐาน โดยจัดทำโครงการที่สำคัญหลายอย่าง อาทิเช่น โครงการประเมินประสิทธิภาพการผลิตในอุตสาหกรรมพื้นฐาน โครงการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสะอาดไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมพื้นฐาน โครงการส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้หรือกากของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่และโครงการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมปุ๋ย เป็นต้น โดยมีรายละเอียดผลการดำเนินงานของแต่ละโครงการดังต่อไปนี้

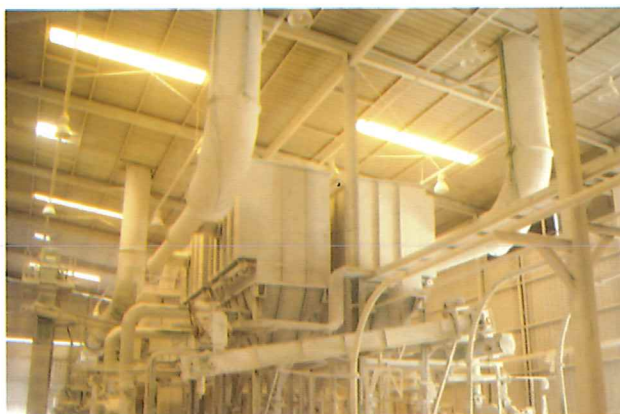
การประเมินประสิทธิภาพการผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน เป็นการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ โดยได้จัดส่งคณะวิศวกรและทีมงานที่ปรึกษาลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและประเมินประสิทธิภาพการผลิตในด้านต่างๆ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิต ผลการประกอบการ ปัญหาอุปสรรค และสมรรถนะในการแข่งขันของสถานประกอบการในอุตสาหกรรมพื้นฐานทั่วประเทศจำนวน 260 ราย เพื่อจัดกลุ่มผู้ประกอบการตามระดับประสิทธิภาพการผลิตและกำหนดแนวทางการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้แก่ผู้ประกอบการ

การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเหล็กกล้า

การในกลุ่มต่างๆ ซึ่งในปี 2553 กรมได้ให้ความช่วยเหลือและแนะนำการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตให้กับโรงงานนำร่องจำนวน 5 ราย ได้แก่ บริษัท หินอ่อน จำกัด จังหวัดสระบุรี บริษัท คอมพาวด์เคลย์ จำกัด จังหวัดสิงห์บุรี บริษัท แชนด์แอนด์ชอยล์อุตสาหกรรม จำกัด จังหวัดลพบุรี บริษัท เกษมศักดิ์เทรดดิ้ง จำกัด จังหวัดเพชรบุรี และบริษัท กรุงเทพผลิตเหล็ก จำกัด (มหาชน) โดยผลการดำเนินงานในภาพรวมสามารถพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตให้เพิ่มขึ้นได้มากกว่าร้อยละ 5 หรือคิดเป็นต้นทุนที่ลดลงหลายล้านบาท

การส่งเสริมการนำหลักการเทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) ไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมพื้นฐาน ได้ดำเนินการส่งเสริมและเผยแพร่แนวความคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสะอาดให้ผู้ประกอบการได้นำไปปรับใช้ในโรงงานของตน โดยในปี 2553 มีผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 4 ราย ได้แก่ บริษัท ตะวันออกพัฒนา จำกัด จังหวัดระยอง บริษัท เทพประทานการแร่ จำกัด จังหวัดกาญจนบุรี บริษัท สยามโดโลไมต์ จำกัด จังหวัดกาญจนบุรี และห้างหุ้นส่วนจำกัด อมรชัยขนส่ง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งจากการนำหลักการดังกล่าวไปปรับใช้สามารถช่วยการประกอบการในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี อาทิเช่น การลดปริมาณการใช้พลังงาน การลดของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต และการลดปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

การแก้ไขปัญหาประสิทธิภาพการผลิต และปัญหาเรื่องฝุ่นในโรงแต่งแร่

การส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้หรือกากของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม มีแนวความคิดเกิดจากปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ ที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นทุกปี โดย การรีไซเคิลขยะหรือวัสดุเหลือใช้ และกากของเสีย

เศษซากขยะอิเล็กทรอนิกส์

เพื่อแยกสกัดแร่และโลหะกลับมาใช้ใหม่ รวมถึงการแปรรูปเป็นพลังงานทดแทนที่เรียกกันว่า “การทำเหมืองในเมือง” (Urban mining) ถือเป็นนโยบายสำคัญและเร่งด่วนของประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งจะช่วยลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ แก้ไขปัญหาโลกร้อน และสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม สำหรับในปี 2553 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมการรีไซเคิลหลายอย่าง เช่น การจัดทำฐานข้อมูลแผนผังการไหลของวัสดุเหลือใช้และกากของเสีย (Waste flow) ซึ่งมีปริมาณทั้งหมดมากถึง 37 ล้านตันต่อปี การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีการรีไซเคิล ในอุตสาหกรรมพื้นฐานจำนวน 3 เรื่อง และการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การแยกสกัดโลหะทองคำจากขยะอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่ผู้ประกอบการจำนวน 65 ราย ซึ่งผู้เข้ารับการอบรมดังกล่าวสามารถนำความรู้ได้ประยุกต์ใช้ในสถานประกอบการของตนได้ทุกราย

การแยกสกัดโลหะทองคำจากขยะอิเล็กทรอนิกส์

การส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมปุ๋ย เป็นการดำเนินการ จัดหาวัตถุดิบให้กับผู้ประกอบการผลิตปุ๋ยโดยได้ส่งเสริม การใช้ยิปซัมสังเคราะห์ที่เป็นผลผลิตพลอยได้จาก กระบวนการผลิตกระแสไฟฟ้าของโรงไฟฟ้ามาเป็นวัตถุดิบ ในการผลิตปุ๋ย ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ผู้ประกอบการมีทางเลือก ในการใช้วัตถุดิบและมีปริมาณวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากการ ผลิตกระแสไฟฟ้าอีกด้วย เนื่องจากโรงไฟฟ้าแต่ละแห่งจะมี ยิปซัมเทียมที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตไฟฟ้า เป็นจำนวนมาก ดังเช่น ที่โรงไฟฟ้าแม่เมาะจังหวัดลำปาง มีผลผลิตพลอยได้ที่เป็นยิปซัมเทียมปริมาณสูงถึง 2 ล้านตัน ต่อปี และถูกกองเก็บไว้โดยไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ใดๆอีก เป็นจำนวนกว่า 25 ล้านตัน

การดำเนินการด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน ยังมีกิจกรรม สำคัญอีกประการหนึ่ง ได้แก่ การวิเคราะห์ทดสอบตัวอย่าง แร่และโลหะ ซึ่งถือเป็นงานทางวิชาการที่จำเป็นต่องานด้าน อื่นๆ เพื่อให้สามารถดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ทั้งการอนุญาต การกำกับดูแล และการ ส่งเสริมต่างๆ โดยในรอบปีที่ผ่านมา กรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ทดสอบ ทั้งหมด จำนวน 1,020 ตัวอย่าง คิดเป็นการวิเคราะห์มากกว่า 3,000 รายการวิเคราะห์

การวิเคราะห์แร่และโลหะ

การส่งเสริมการใช้ยิปซัมสังเคราะห์ เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมปุ๋ย

มูลค่าการผลิต การนำเข้า การส่งออก ด้านโลหกรรม

การประกอบการด้านโลหกรรม ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สำคัญที่สุดประเภทหนึ่งของประเทศ ในปี 2553 มีจำนวน 8 ชนิด ได้แก่ เหล็กกล้า ดีบุก ตะกั่ว ทองคำทองแดง แทนทาลัม พลวง และสังกะสี โดยผลผลิตโลหะทั้งหมดคิดเป็นมูลค่าประมาณ 133,000 ล้านบาท ทั้งนี้ส่วนใหญ่จะใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับ อุตสาหกรรมต่อเนื่องภายในประเทศ และมีบางส่วนที่ส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม การผลิตโลหะของโรงงานประกอบโลหกรรมทั้งหมดยังคงไม่เพียงพอต่อปริมาณการบริโภคภายในประเทศ ทำให้ประเทศไทยต้องนำเข้าโลหะจากต่างประเทศด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

การผลิต

มีการผลิตโลหะทั้งหมดคิดเป็นมูลค่าประมาณ 133,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 17 โดยโลหะที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้า ดีบุก สังกะสี ทองคำ และตะกั่ว ซึ่งมีมูลค่าการผลิตประมาณ 105,500 11,750 6,800 4,100 และ 3,900 ล้านบาท ตามลำดับ

การนำเข้า

ผลิตภัณฑ์โลหะที่มีมูลค่าการนำเข้าสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ เหล็กและเหล็กกล้า ทองคำ ทองแดง อะลูมิเนียม และตะกั่ว ซึ่งมีมูลค่าการนำเข้าประมาณ 373,500 268,000 111,000 65,000 และ 12,000 ล้านบาท ตามลำดับ

การส่งออก

ผลิตภัณฑ์โลหะที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ทองคำ เหล็กและเหล็กกล้า ทองแดง ดีบุก และอะลูมิเนียม ซึ่งมีมูลค่าการส่งออกประมาณ 200,000 66,000 28,000 11,800 และ 9,000 ล้านบาท ตามลำดับ

ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ นอกจากภารกิจด้านเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานแล้ว ยังมีภารกิจด้านการเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ของภาคอุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อการลดต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสถานประกอบการ โดยใช้การพัฒนา Business Logistics and Supply Chain Management ซึ่งจะก่อให้เกิดการลดรอบเวลาที่ต้องรอคอย หรือ Cycle Time ลดต้นทุนโลจิสติกส์ เพิ่มมูลค่าการให้บริการ และเกิดความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของลูกค้า เพื่อให้บรรลุตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2550-2554 ในประเด็นยุทธศาสตร์การปรับปรุงประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ในภาคการผลิต (Business Logistics Improvement)

การพัฒนา Business Logistics and Supply Chain Management เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรม ได้มีการจัดการด้านโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพตลอดห่วงโซ่อุปทาน ประกอบด้วย 1) การให้คำปรึกษาเชิงลึก ณ สถานประกอบการ

2) การสนับสนุนและส่งเสริมให้ใช้ระบบ IT จัดการและเชื่อมโยงข้อมูลภายในองค์กร (ERP) และการใช้ระบบ IT เชื่อมโยงระหว่างองค์กร (EDI) 3) การใช้เทคโนโลยีด้านโลจิสติกส์ (Barcode, RFID) 4) การสร้างนักโลจิสติกส์ และซัพพลายเชนมืออาชีพเพื่อความพร้อมด้านบุคลากรเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และ 5) การจัดทำฐานข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน (Benchmarking) เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ การลดต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลัง (Inventory Carrying Cost) ซึ่งเป็นต้นทุนโลจิสติกส์ของภาคอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงเทียบเท่ากับต้นทุนการขนส่ง และการยกระดับการจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้รับงบประมาณเพื่อดำเนินการการพัฒนา Business Logistics and Supply Chain Management สำหรับภาคอุตสาหกรรมในปี 2553 ทั้งสิ้น 11.90 ล้านบาท

การดำเนินงานในระดับนโยบายเพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้จัดทำ Roadmap โลจิสติกส์อุตสาหกรรม สำหรับปี 2554 – 2559 ซึ่งมีเป้าหมายของการลดต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังให้ได้ร้อยละ 15 ของต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังต่อยอดขาย (Inventory Carrying Cost per Gross output) จาก 6 กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังสูง ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมอาหาร (2) อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก (3) อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (4) อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ (5) อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (6) กลุ่มอุตสาหกรรมยางพารา ซึ่งมีมูลค่าการถือครองสินค้าคงคลังรวมทั้งสิ้น 1.8 แสนล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 70 ของภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด ซึ่ง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้รับความร่วมมือจากผู้แทนจากกลุ่มอุตสาหกรรมภายใต้สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุนผู้แทนจากหน่วยงานราชการและสถาบันอิสระภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม และผู้แทนจากหน่วยงานราชการและสถาบันการศึกษา ร่วมจัดทำ Roadmap โลจิสติกส์อุตสาหกรรมดังกล่าวซึ่งต่อมาได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ภายใต้คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.) และจะนำเสนอต่อคณะกรรมการ กบส. เพื่อยกระดับเป็นแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมของประเทศต่อไป

นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
กล่าวเปิดการสัมมนาระดมความเห็น Roadmap
โลจิสติกส์อุตสาหกรรม

ผู้เข้าร่วมสัมมนาระดมความเห็น
Roadmap โลจิสติกส์

การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานเพื่ออุตสาหกรรม กพร. ได้ดำเนินการพัฒนา Business Logistics and Supply Chain Management โดย (1) การให้คำปรึกษาเชิงลึก ณ สถานประกอบการ ต่อเนื่องจากปี 2551-2552 ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิก และกลุ่มอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน โดยปี 2553 ได้ดำเนินการใน 5 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ อาหาร ปิโตรเคมีและพลาสติก เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนยานยนต์ และ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จำนวน 25 ราย เกิดผลเฉลี่ยการลดต้นทุนโลจิสติกส์และการเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ ร้อยละ 19 หรือรวมมูลค่า 205 ล้านบาท (2) การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเชื่อมโยงระหว่างองค์กร โดยได้ส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพ

การจัดการโซ่อุปทานให้กับอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้วยการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนเข้าร่วมใช้ซอฟต์แวร์เชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรฐานของภาษา XML ที่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นการต่อยอดการดำเนินงานจากปี 2552 โดยได้ขยายกลุ่มเป้าหมายให้มีจำนวนเพิ่มขึ้นอีก 15 ราย จากเดิม 12 ราย รวมเป็น 27 ราย สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ สามารถเชื่อมโยงข้อมูลธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์เพื่อลดขั้นตอน ต้นทุน เวลา และปริมาณสินค้าคงคลัง และเพิ่มความถูกต้อง ด้านการทำธุรกรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถลด ต้นทุนการทำธุรกรรมได้มากกว่า 6 ล้านบาทต่อปี และลด ต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังมากกว่า 10 ล้านบาทต่อปี

ผู้เชี่ยวชาญด้านโลจิสติกส์ ให้คำปรึกษา

(3) การสร้างนักจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนมืออาชีพ ได้จัดฝึกอบรม 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนระดับต้น Certified Production and Inventory Management (CPIM) จำนวน 48 คน และหลักสูตรการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนระดับสูง Certified Supply Chain Professional (CSCP) ของสถาบัน APICS (American Production and Inventory Control Society, The Association for Operations Management) จำนวน 28 คน ซึ่งเป็นบุคลากรระดับผู้บริหาร และผู้จัดการของ 5 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (4) การจัดทำตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Logistics Performance Indicator) ได้นำร่องจัดทำตัวชี้วัดเชิงประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ที่สำคัญ โดยจัดเก็บข้อมูลจากสถานประกอบการชั้นนำ (Best in Class) ใน 5 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย จำนวน 200 ราย เพื่อวิเคราะห์ตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์ และการรายงานผลตัวชี้วัดนำร่องที่ครอบคลุมกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ 9 กิจกรรม ใน 3 มิติ (เวลา ต้นทุน ความน่าเชื่อถือ) รวม 9 ตัวชี้วัด เพื่อให้เป็น Benchmarking สำหรับภาคอุตสาหกรรมในการเทียบวัดเพื่อการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการทำงานและผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง

ระบบประเมินประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์
สำหรับภาคอุตสาหกรรม

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ถ่ายภาพร่วมกับ
สถานประกอบการที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น

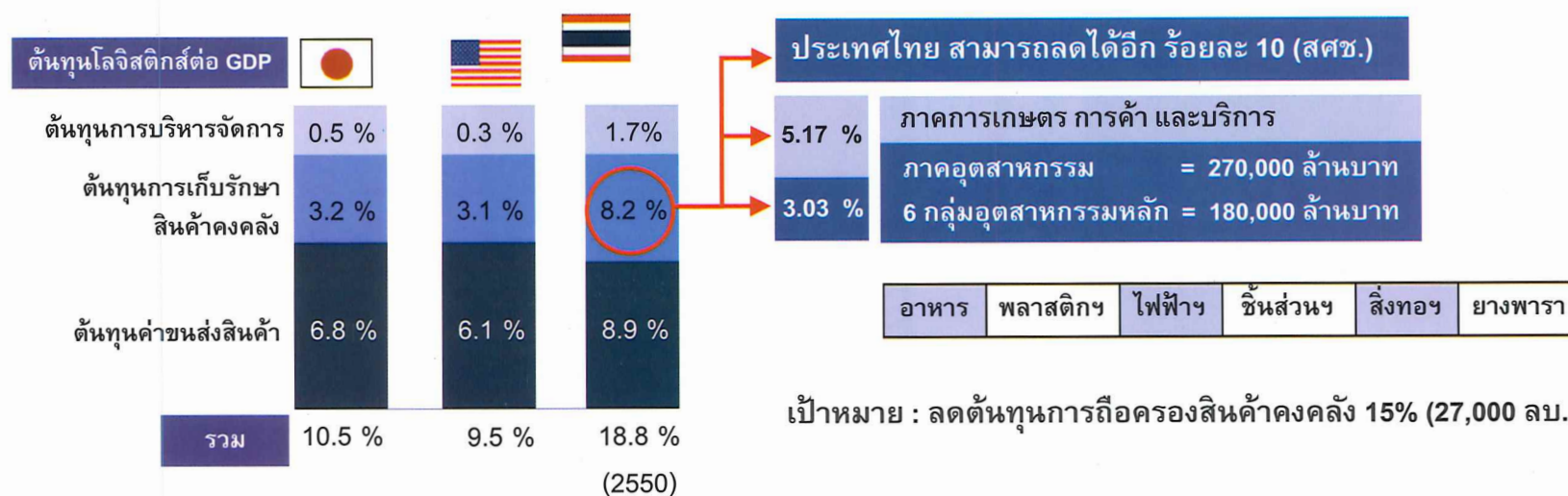

เจ้าหน้าที่ศึกษาดูงานสถานประกอบการ

ในส่วนของการส่งเสริมให้เกิดแรงกระตุ้น และเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดการโลจิสติกส์ ได้ดำเนินการ (1) ตรวจประเมินการจัดการโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมมอบหมายในการคัดเลือกสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมเพื่อรับรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น (The Prime Minister Industry Award) ประเภทการจัดการโลจิสติกส์ โดยมีสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมประจำปี 2553 จำนวน 3 ราย ได้แก่ 1) บริษัท เวสเทิร์น ดิจิตอล (ประเทศไทย) จำกัด 2) บริษัท ชัมซุง อิเล็กโทร-แม็คคานิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด และ 3) บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) โดยมีพิธีมอบรางวัล โดย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2553 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล (2) การจัดทำเว็บไซต์ด้านโลจิสติกส์สนับสนุนการประกอบธุรกิจ ได้พัฒนาเว็บไซต์ www.industry4u.com เพื่อเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงข้อมูลด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรมที่มีคุณภาพและทันสมัย เพื่อตอบสนองความต้องการของสมาชิก/ผู้ที่เข้ามาใช้บริการ และพัฒนาเว็บไซต์ <http://logistics.dpim.go.th> เป็นเว็บไซต์ เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน เป็นสื่อในการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา และรายงานผลการดำเนินงานและบทความด้านโลจิสติกส์ และ (3) การเสริมสร้างองค์ความรู้ ด้านการจัดการโลจิสติกส์ ได้จัดกิจกรรมการบรรยายพิเศษด้านโลจิสติกส์ (Logistics Showcase) และการศึกษาดูงานสถานประกอบการที่มีการจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ และการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยในปี 2553 มีผู้ได้รับการบรรยายพิเศษ ศึกษา ดูงาน และฝึกอบรม จำนวน 2,870 ราย รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อการส่งเสริมการจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพโดยสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์

การพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนเพื่ออุตสาหกรรม

การพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

การบริหารจัดการระบบสารสนเทศ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานภายใน และการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ ประชาชน และหน่วยงานภาครัฐ โดยการพัฒนาและออกแบบปรับปรุงเว็บไซต์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ใหม่ โดยเน้นแนวคิดในการออกแบบ ให้ง่ายต่อการใช้งาน และแยกประเภทการให้บริการอย่างชัดเจน รวมถึงได้ปรับเปลี่ยนการจัดวางเนื้อหาหรือบริการที่มีการใช้เป็นประจำ ให้สามารถเข้าถึงและเรียกดูข้อมูลต่างๆ ได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น เนื่องจากเว็บไซต์ที่ใช้อยู่เดิมมีการให้บริการต่างๆ ยังไม่เป็นหมวดหมู่ที่ชัดเจน จึงทำให้ผู้ใช้บริการค่อนข้างจะเข้าถึงได้ยาก และมีการใช้งานในรูปแบบหน้าเว็บไซต์เดิมมาตั้งแต่ พ.ศ. 2546 ประกอบกับ ปัจจุบันมีผู้ใช้บริการต่างๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นทั้งในรูปแบบของการสืบค้นข้อมูล และใช้บริการธุรกรรมออนไลน์

หน้าเว็บไซต์ใหม่

นอกจากนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้พัฒนาระบบการออกใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร และใบอนุญาตนำแร่เข้าในราชอาณาจักร เพื่อรองรับการเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบ National Single Window เพื่อร่วมสนับสนุนและผลักดันแผนงานโครงการพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลภาครัฐและภาคเอกชนส่ง ในการนำเข้า ส่งออก และโลจิสติกส์ (e-logistics) ของประเทศให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย อีกทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งในการเพิ่มขีดความสามารถด้านการค้าระหว่างประเทศให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้อีกด้วย ขณะนี้ ระบบดังกล่าวได้พัฒนาแล้วเสร็จ อยู่ในขั้นตอนการทดสอบระบบ และทดสอบการ

เชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกรมศุลกากร

สำหรับพัฒนาระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ได้พัฒนาระบบงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ และได้มีการทดลองใช้งานก่อนในเบื้องต้น เพื่อเป็นการทดสอบระบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งได้ประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในกรมฯ เพื่อกำหนดแผนการปฏิบัติ กำหนดเป้าหมายการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนเพื่อให้มีการปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน รวมถึงจัดการฝึกอบรมการใช้งานระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ให้กับทุกหน่วยงาน และได้เริ่มใช้งานจริงแล้วเมื่อเดือนกันยายน 2553 ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกระดับชั้นเป็นอย่างดี

พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงการเชื่อมโยงข้อมูลกับ กรมศุลกากร

การดำเนินงานของ “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา ๖๗ วรรคสอง

สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา ๖๗ วรรคสอง ได้บัญญัติไว้ว่า “การดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษา และประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียก่อน” ประกอบกับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง จำนวน 11 ประเภท โดยมีโครงการหรือกิจกรรมด้านเหมืองแร่เป็น 1 ใน 11 ประเภท โครงการด้วย

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะหน่วยงานอนุญาตจึงได้จัดตั้งศูนย์บริหารงานการมีส่วนร่วม และร้องเรียนร้องทุกข์ (ศสร.) โดยมีหน้าที่ ดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมมวลชนสัมพันธ์และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนชุมชนหรือสาธารณะในภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบ ซึ่งที่ผ่านมาได้มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

1. จัดทำคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงานการมีส่วนร่วม เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในการจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และผู้มีส่วนได้เสีย (Public Scoping) ก่อนพิจารณาอนุญาต

2. จัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการมีส่วนร่วม ช่องทางการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและระบบการลงทะเบียนเข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็นผ่าน <http://ppcc.dpim.go.th>

3. เข้าร่วมการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น เพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของโครงการ ได้แก่ โครงการเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ของ บริษัท ทีพีโอ โพลีน (จำกัด) มหาชน ครั้งที่ 1 และ 2 และ โครงการเหมืองแร่สังกะสีของ บริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)

4. ร่วมจัดทำคู่มือการอนุญาตโครงการเหมืองแร่ และการประกอบโลหกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 67 วรรคสอง

5. จัดทำฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ เพื่อประกอบการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นฯ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง “กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ”

ได้จัดทำแผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2554 ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้แก่

- การจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ หน่วยงานภาคีรัฐภาคเอกชน และประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย ด้านการมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 67 วรรคสอง และกฎหมายของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ที่เกี่ยวข้อง

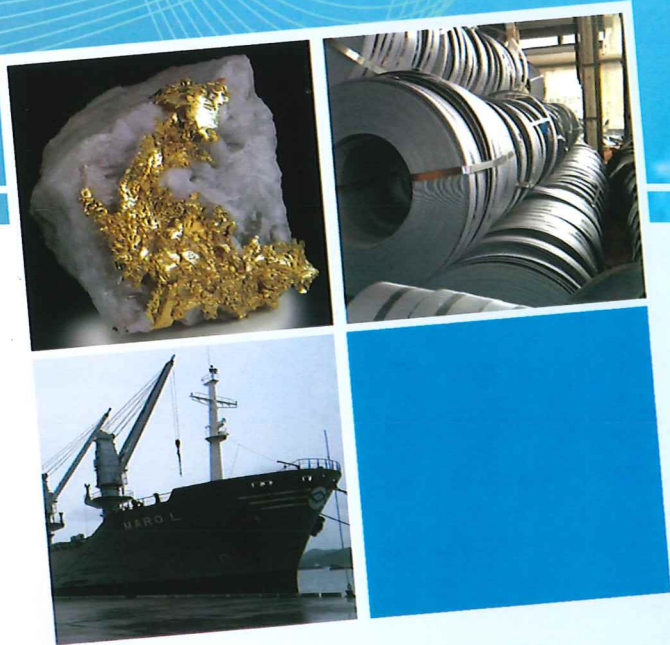
- การลงพื้นที่เผยแพร่ความรู้แก่ประชาชน โดยรอบพื้นที่โครงการที่เข้าข่ายส่งผลกระทบรุนแรง ตาม ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง “กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติ สำหรับโครงการ หรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่าง รุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้อง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2553” เพื่อชี้แจงขั้นตอนการจัดและระเบียบการเข้าร่วมเวทีรับฟัง ความคิดเห็นในส่วนของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีหน้าที่รับผิดชอบ (Public Hearing)

- จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในการเข้าร่วมเวที รับฟังความคิดเห็นของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (Public Hearing)

- การจัดประชาสัมพันธ์ (Open House) หน้าที่ บบาทของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

- การจัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียในโครงการที่เข้าข่ายรุนแรงตาม ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง “กำหนดประเภทขนาด และวิธีปฏิบัติ สำหรับโครงการหรือ กิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้อง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2553”

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
DEPARTMENT OF PRIMARY INDUSTRIES AND MINES

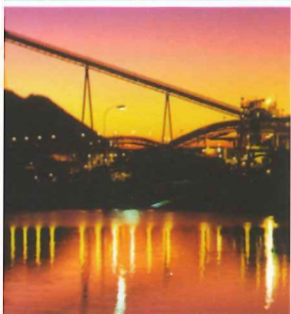
คณะผู้จัดทำหนังสือผลการดำเนินงาน ประจำปี 2553 ของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นางฉัญพร	ลาภานันต์	ประธานคณะทำงาน
นางสัณห์สุดา	ไชยสิงห์	คณะทำงาน
นายวิวัฒน์	โตธิรกุล	คณะทำงาน
นายวี	จารุรักษา	คณะทำงาน
นายชัยวิทย์	อุณหศิริกุล	คณะทำงาน
นายพงศ์บุญย์	บุญประดิษฐ์	คณะทำงาน
นายสุรพล	สุขช่วยชู	คณะทำงาน
นางสาวมยุรี	ปาลวงศ์	คณะทำงาน
นายสกล	อนันต์วิชัยชา	คณะทำงาน
นายเบญจพล	ธาคำ	คณะทำงาน
นายสรศักดิ์	สมเจษ	คณะทำงาน
นายเจษฎา	ถาวรศักดิ์	คณะทำงาน
นางสาววันดี	เย็นเป็นสุข	คณะทำงาน
นางอุทัยวรรณ	อิจริย์	คณะทำงาน
นายพิพัฒน์	แต่ถาวร	คณะทำงาน
นางเนตรวรรตม์	สอนสวัสดิ์	คณะทำงาน
นางสาวนิคดา	กระจ่างฉาย	คณะทำงาน
นางศรีเอี่ยมพร	ยังยืนยง	คณะทำงาน
นายสมบัติ	โพธิ์ทอง	คณะทำงาน
นางสาวจันทร์เพ็ญ	ก๊วยอาจ	คณะทำงาน
นายชนะ	อมรโชติ	คณะทำงานและเลขานุการ
นายเดชา	คำแก้ว	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นางกนิษฐา	สุคนธ์สิงห์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นายรัตนพงษ์	ดอนพลอยเพชร	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้ประสานงาน		
นางศุภลักษณ์	ใจละม่อม	

สถานที่ติดต่อ

75/10 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม
ถ.พระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไทย เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
<http://www.dpim.go.th>

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400.

โทร. 0-2202-3555, 0-2202-3565, 0-2202-3567

โทรสาร.0-2644-8746

เว็บไซต์ <http://www.dpim.go.th>